

paa den Maade gif tabt. Jeg tror, som sagt, at naar man først er enig om, at man skal have en Lov, bygget paa de Principper, der ere nedlagte i dette Lovforslag — hvilket som sagt forekommer mig saare tvivlsomt — vilde man praktisk kunne gennemføre Sagen en hel Del simplere og naturligere end efter det, her foreslaas. — Som sagt, Enkelt- heder skal jeg ikke komme ind paa. Jeg har kun, forinden Sagen gif til Udvalgsbehand- ling, villet fremføre disse mere principielle Bemærkninger, ganske kort antyde dem til nærmere Overvejelse af det kommende Udvalg.

Der er kun en enkelt Detailbemærkning, jeg vilde gøre, fordi det ligger mig saa nær at fremkomme dermed. Jeg har set, at § 6, hvor det jo paalægges Følg. der have andre i deres Tjeneste, naar de sidste komme til Skade, at gøre Anmeldelse til Politimesteren inden en vis kort Tid, gøres ogsaa anvendelig med Hensyn til Skibsførere, og ved Siden af det meget, Skibsføreren har at sørge for: at det bliver indført i Logbogen, op- givet i Søforklaringen o. s. v., skal han fremdeles ogsaa være betænkt paa at give Forklaring for Politivirigheden. Der gøres dog en Undtagelse i sidste Stykke af § 6, hvor det hedder: „Saafremt Ulykkestilfældet er indtraadt under Omstændigheder, der efter Lovgivningen nødvendiggøre Optagelsen af en Søforklaring, træde de herom gældende Regler i Stedet for de foran- staaende“. For saa vidt har man altsaa garanteret sig imod en Strid mellem denne Lov og en kommende Lov. Men der er et andet Punkt, hvor man ikke har været lige saa forsigtig, skønt jeg tillod mig at henlede Opmærksomheden derpaa, i forrige Samling. Det hedder nemlig ganske i Al- mindelighed i § 5, at naar den paagældende omkommer ved Ulykkestilfælde eller som Følge af samme, bliver der at udrede saa og saa meget i Begravelsesomkostninger. Der er imidlertid foreslaet i Lovens § 46, at Begravelsen altid skal besørjes af Rederiet, paa Rederiets Bekostning. Der bliver altsaa ikke nogen særlig Begravel- sesomkostning at erstatte. Jeg antager nemlig ikke, at det er Meningen, at man gennem denne Bestemmelse indirekte har villet have en tilkommende Bestemmelse i Loven, at man har villet befri Rederierne for at paatage sig afdøde Søfolks Begravelse, som det var Meningen i Loven at paalægge dem. Jeg skal ikke opholde det ærede Ting videre.

J. Sager: Dette Lovforslag er jo et Led i den Række af sociale Lovforslag, som

ere blevne forelagte i de senere Aar, og man kan sige efter tykt Mønster, uden at det jo dog nøjagtig er den samme Fremgangs- maade, der er fulgt eller foreslaet fulgt. — Lovene ere jo endnu ikke vedtagne. Hvor- ledes Følgerne ville stille sig i vort Stabo- land, derom er der jo endnu Tvivl. Vist er det, at der hersker en ikke ringe Misfor- nøjelse med Virkningerne af disse Love, baade om de Resultater, som her opnaas, og de overordentlige Gener, de paalægge Be- folkningen baade i den ene og anden Hen- seende. Det er imidlertid stemmende med hele den tykke Aand, med denne ordnende, bureaukratiske Aand, som tillige springer over en Mængde Smaahensyn for at nåa sit Maal, og det har man gjort i denne Sag. Vi ere derimod til Dels gaaede en anden Vej og have dels samlet Stykker af den tykke Lovgivning, dels taget, hvad man har ment passer for vore Forhold. I sidstnævnte Henseende skal jeg minde om den første store Lov i denne Retning, Alderdomsforsørgelses- loven, der maa siges at have et ganske na- tionalt Præg, om jeg maa bruge dette Ud- tryk, thi jeg tvivler paa, at noget andet Land i Verden vilde vedtage en Lov af den Bestaenhed. Virkningerne af den ere endnu meget uviste, men Befolkningens Tilbøjelig- hed til at stole paa, at naar de blot blive 60 Aar, ere de egentlig berettigede til Stats- pension, denne Tilbøjelighed er jo allerede absolut i Tiltagende, efter at Loven har virket en saa kort Tid; man kan høre det, og man kan mærke det, og hvad Følgen vil blive deraf for Skatteyderne og for den al- mindelige nationaløkonomiske Udvikling, idet Befolkningen ikke længere har nogen Interesse i at spare i det Omfang som tidligere, det er der endnu ingen, der kan sige noget om. Jeg tror altsaa, at det i Grunden vilde være ganske heldigt, om man pustede lidt efter det store første Forsøg, som saaledes er gjort, og om vi tænkte en lille Smule paa, hvem der skal betale alle disse særlige humane Love. Det vil allerede nu løbe op til Mil- lioner for Skatteyderne, derom er der ingen Tvivl, og at det vil vokse derpaa, har jeg allerede henpeget paa, og derom tror jeg heller ikke, at noget Mennekte kan være i Tvivl. Man maa desuden se hen til, at denne Lov er, i det mindste efter min Op- fattelse, aldeles uløselig knyttet til Sygefaste- Loven, og at den aldeles utvivlsomt maa vække en vis Frygt for, at hele den frodige Sygefastebevægelse, hvor der virkelig er præ- steret noget af Befolkningen selv uden Hjælp fra Statsmagten og uden Kontrol fra dens Side, vil blive hemmet og blive bragt ind i et Spor, hvor det er saa overordentlig